

²⁵Ejféltájban Pál és Szilász imádkozott, és énekkel magasztalta az Istent, a foglyok pedig hallgatták őket. ²⁶Ekkor hirtelen nagy földrengés támadt, úgyhogy megrendültek a börtön alapjai, hirtelen kinyílt minden ajtó, és mindegyikükről lehulltak a bilincsek. ²⁷Amikor a börtönőr felriadt álmából, és meglátta, hogy nyitva vannak a börtönajtók, kivonta a kardját, és végezni akart magával, mert azt hitte, hogy megszöktek a foglyok. ²⁸Pál azonban hangosan rákiáltott: Ne tégy kárt magadban, mert valamennyien itt vagyunk! ²⁹Ekkor az világosságot kért, berohant, és remegve borult Pál és Szilász elé; ³⁰majd kivезette őket, és ezt kérdezte: Uraim, mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek? Ők pedig így válaszoltak: ³¹Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házád népe. ³²Ekkor hirdették az Isten igéjét neki és mindazoknak, akik a házában voltak. ³³Ő pedig magához fogadta őket az éjszakának még abban az órájában, kimosta sebeiket, és azonnal megkeresztelkedett egész háza népével együtt. ³⁴Azután házába vitte őket, asztalt terített nekik, és örvendezett, hogy egész háza népével együtt hisz az Istenben.

Kedves Testvéreim!

Aki énekel kétszeresen imádkozik! Augustinus, vagy ismertebb nevén Szent Ágoston mondata a keresztyénségen belül szállóigévé vált. Luther is előszeretettel idézte a reformáció idején. Nem csupán azért tette ez Luther, mert szeretett énekelni, hanem azért is, mert rájött arra, hogy a reformáció terjesztésének leghatékonyabb módszere az éneklés. Ezért eleinte kocsmadalok dallamára írt bibliai szövegű énekeket, zsoltárokat, majd később barátaival, zeneszerzőkkel is komponáltatott, sőt maga is írt dallamokat. Ezek az énekek nagyon népszerűek lettek, és így szájról szájra, dallamról dallamra terjedt a jó hír. Ráadásul nem latinul, hanem anyanyelven születtek ezek az énekek, így még hatásosabbá vált az üzenetátadás.

Az éneklés számomra fontos dolog. Szeretek énekelni. Szoktunk is énekelni otthon is, a gyerekekkel. Vannak slágerek, vissza-visszatérő dallamok. Széles skálán mozognak ezek, az egyházi énekektől, a gyerekdalokon át a rockzenén keresztül a reppig elég nagy a repertoár. Van, hogy a kocsiban ülve az egész család énekel. Nem számít, hogy kinek milyen a hangja, ki mennyire tudja a szöveget, nem ez a fontos, hanem az, hogy az éneklés boldoggá tesz, örömet okoz, felszabadít.

Már többször említettem, hogy brit tudósok azt is kikutatták, hogy aki énekel az nem fél. Nem kell ehhez azért nagy tudomány, elég csak egy gyereket megnézni, aki a maga megnyugtatóására elkezd énekelni amikor egyedül marad. De gondolhatunk a karantén idején bemutatott felvételekre Olaszországból, ahol az emberek kimentek az erkélyekre és énekeltek, biztatva, bátorítva egymást, köszönetet mondva az orvosoknak, ápolóknak.

De az énekkel a gondolatainkat is tudjuk irányítani. Ha nehezen megy a koncentráció, akkor egy az adott témához kapcsolódó éneket kezdünk énekelni, akár csak magamban, hallkán.

Persze vannak, akik azt mondják, hogy ők nem énekelnek, vagy a család állítja le őket, hogy szörnyű hallgatni is. Pedig az éneklés akkor is egy fontos dolog, ha valaki nem tud énekelni, ha valaki úgy érzi, neki nincs jó hangja. Én éneklés közben tanultam meg énekelni, és bár koránt sincs tökéletes hangom, de azért már nem kergetnek ki a szobából, ha énekelni kezdek.

Miért beszélek ennyit az éneklésről? Ezt a mai vasárnapot úgy nevezik Cantate vasárnapja, az éneklés vasárnapja. Az istentisztelet központjában az éneklés áll. Énekeljétek az Úrnak új éneket, mert csodákat tett – az istentisztelet elején így szólalt meg a vasárnap címadó Zsoltára a 98. Zsoltár.

Nem tudjuk, hogy Pál apostolnak milyen hangja lehetett, de mai igénkben arról olvasunk, hogy énekel.

Az ének maga nem különleges, minden más azonban az. Különleges a környezet, ahol énekel, és különleges az is, amit az ének kivált, ami az éneklés következménye.

Az előzmények: Pál egyik munkatársával Szilásszal érkeznek az európai kontinensre második missziói útján. Filippi az első állomásuk, ahol a folyóparton összegyűlt zsidó asszonyoknak beszélnek először Krisztusról. A prédikáció hatása, hogy sokan hívővé lettek, és ez még az ördög figyelmét is felkeltette, hiszen egy megszállott szolgálólány, aki jóslással foglalkozott, ő ment Pálék után és napokon át zaklatta őket, gúnyolódott rajtuk, hangosan. Pál kiakadt ezen, és kiűzte belőle az ördögöt. Igen ám, de a lány így már nem tudott jósolni, ami eléggé feldühítette azokat, akiknek nagy hasznot jelentett a jóslás, ezért Pált és Szilászt megbotozták, börtönbe, azon belül is kalodába zártatták. Európa bemutatkozott, a keresztyénséget bezárták, nem kell nekünk ez a marhaság inkább a haszon bármilyen áron. Zárjuk csak el őket, majd megtanulják, hogy nem kívánatos személyek és csendben maradnak.

Igen ám, de Pál és Szilász nem maradtak csendben. Nem kiabáltak igazságszolgáltatásért, nem követeltek kártérítést, nem adták be a papírokat, hogy a hitükből államvallás legyen. Nem csináltak palotaforradalmat, és nem vonultak tiltakozó táblákkal az utcákra. Egyszerűen elfogadták a helyzetet, és a börtönben,

bilincsekben imádkoztak, és „*énekkal magasztalta az Istent*”. A börtön többi lakója – habár éjfél volt – nem tiltakozott az éneklés ellen, azt olvassuk: *a foglyok pedig hallgatták őket*.

Pedig nem nyolcszólamú kánont énekeltek, nem egy modern római slágert, még csak zenei kíséret sem volt, egyszerűen ők ketten „énekkal magasztalták az Istent”.

És az éneklés mindent megváltoztatott. Az éneklés hatására megrendült a föld. Az éneklés hatására kinyíltak a börtönajtók és lehullottak a bilincsek. Az éneklés hatására a börtönőr megtért és Európában terjedni kezdett az evangélium, a Jézus Krisztusban való hit.

Azért egy részletre szeretném felhívni a figyelmet. Mert nem mindegy, hogy mit és hogyan énekeltek. Mi magyarok különösen is hajlamosak vagyunk a búskomor énekekre. Az egyik legnagyobb világszerte ismert, és legtöbbször feldolgozott magyar sláger a Szomorú vasárnap címet viseli. Nem csupán a dal szerzője, hanem több előadója is önkezével vetett véget életének. Bár igéinkben is előkerül az öngyilkos szándék, hiszen látva, ami történt, a börtönőr végezni szeretne magával, de ennek oka nem az éneklés, hanem a következményektől való félelem. Ezt megoldja az a helyzet, hogy Pál és a többi rab nem mentek el, ez pedig a börtönőr drasztikus életváltását jelentette. De az ének az Istent magasztaló ének volt. Nem siránkozás, nem segítség kérés – Istent magasztalták. A börtönben, akkor amikor kilátástalanná vált minden, amikor nem látták a következő lépést, nem tudták merre tovább. Pál és Szilász magasztalja az Istent. És ami történik, az ennek a hatása.

Ennek a világnak, ma nagyon nagy szüksége van az ilyen éneklésre. Ugyanúgy vagyunk, mint a Filippiben élők. A környezetünk azt súgja: mindegy milyen áron, csak minél nagyobb hasznot lehessen lefölni. Sokszor keresztyénként is jogosan ér bennünket a vád, hogy az egyház anyagias, igen, el kell ismerni, hogy sokszor és sokat vétkezünk. Éppen ezért fontos, hogy tanuljunk Páltól és Szilásztól. Megtanuljuk, hogy még akkor is, ha börtönben érezzük magunkat, legyen az kijárási korlátozás, betegség, gyász, fájdalom... még ekkor is az Isten dicsőítése legyen az első.

Mert ennek a fajta éneklésnek gyógyító és forradalmi hatása van. Gyógyítja a mi lelkünket is, és hatással van a környezetünkre, teljesen átalakítja, formálja. Az Isten dicséret változást hozhat ebbe a világba.

Nem tudjuk milyen stílusban énekeltek Pál és Szilász, ők valószínűleg nem is gondolkodtak ezen. Gondolom, ami a szájukra jött, talán zsoltárok, talán új dallamok, lehet, hogy maguk költötték ott az éneket, teljesen mindegy, a lényeg, hogy Istent magasztalták, és ennek szó szerint és képletesen is megrendítő hatása volt.

Énekelj! Magasztald az Istent! Ő nem nézi azt, hogy milyen a hangod, nem azt figyeli, hogy a kotta szerint énekelsz-e, csupán azt, hogy énekelsz és őt magasztalod. És ha ezt teszed, akkor rajtad keresztül munkálkodik.

Két ember Pál és Szilász imádkozik és énekkal magasztalja az Istent egy nem is olyan jelentős város börtönében, és ennek hatására Európa keresztyén lesz.

A vízbe dobott kő, amely hullámokat vet, vagy más néven pillangó hatás. Nem tudhatod, hogy a te – talán gyöngye hangú, vagy mások által leszólt Istent magasztaló éneklésed milyen hatással bír. De, ha nem teszed, akkor maradsz a börtöneidben.

Ma a népszerű sztárok elhallgattak. Egymást marják az anyagiakon. Ma van itt az ideje, hogy kiálljunk és énekkal dicsőítsük az Urat, aki képes rá, hogy változást hozzon! Mária énekelte és énekkal magasztalta az Urat, és az ő alázatos éneke megváltást hozott ennek a világnak. Pál és Szilász énekelte és az ő Isten magasztalásuk megnyitotta az utat az evangélium számára.

Énekelj! Magasztald Istent! És a hatás garantáltan nem marad el!